

نیافت بعد از چند ماه معاشر که اهالی در بند و شیخ محل خان حاکم از جامعه رو به
 سرهاب پرند و شهاد رخالت و خون کشیدند تا خصوصیات نامی از توکرها فردیم شیخ محل
 خان که خدمتها پدر او صدر بود از نان و هنگ و حقوق دیرینه و لبنت چشم
 پوشید بجهانست که شیخ با فوجی فرعایکان همدستان و علی الغفله شهر در بند را
 بصرف قتل ایاع داد و از آنجا ببور کرده عازم صحرای معان شد و خانه ای مغفور
 محمد شاه قاجار با شکریکران عازم دفع لشکر روس چون حوالی اردیل مغرب
 خان ام ظفر دلیل شد قتل ایاع از استقمع خبر خفت سلطانی غربی بجز اصطواب
 و چیزی کشته اراده برکشتن داشت بتو خبر رسانیدند که رهان روان پادشاه
 روس بربام این دیر پرسوس ناقوس رحلت بواخت این خبریان خبر موافق افتاد
 و قتل ایاع با سنجال رایت مراجعت به ملکت روس کشاد مدت سلطنت که راین
 نانی پیست و پنج سال بود و او بسری داشت بالنام آگرچه مادرش در وقت وفات
 وصیت کرده بود که بواسطه عدم قابلیت سلطنت او را بر تخت نشاند ولیکن زنا
 بقاعدۀ روس بعد از پنج سال و چیزی از پادشاهی او چند نفر از بزرگان رو به
 او را در منزه خفه کردند و در سال هزار و دو پیست و شانزده هجری السکندر با ولیع
 خلف بال را که در فوت پدر دیست و چهار ساله بود و از حسن اخلاق و قابلیت ذائق
 تمامی خلق باور را فرمایل بودند اور ایا هنرمت و شوکت تمام سوار کرده بجهان
 پادشاه پرند و بر تخت نشاند بارگذشت و کفت و او الحال پادشاه بالاستقلال میال
 روس است و بجای وزرای پدرش که مردم از اخداد نخوش پرند و وزرای نیات
 شخص و مردمان خوب بپرشانند و ناگزمان طوایف رو به هر پلیاسی شخصی
 داشتند از قاعده را بهم زد و حکم کرد که هر کس هر یا سر که خواهد پوشید و بعضی
 از کسبه و مقولین که قادر بپوشیدن نیز بخوبی و نیز ناگزمانیست بایستی هر

هر نوع لباس خرم و مسرور که می‌نمایند و از بینجهه آن تری از اهالی روستا در ازین راه
 خواهان و نیز شهر که از ارشدند و دیگر چند کشور مقرر کرد که باشد را که ساله
 پس از سفر در بیار و ندوی از احوال عالم هر چیزیند باز کویند و مدت مسافت
 افزایش کشیدند و دیگر در شهر کوکاف مدرسه بنام کرد و مدرسان کامل تعیین
 نمود و اخراجات انجاش از زده هزار اشرفی از سرکار پادشاهی بود و علم می‌پیار و الاجی
 که عبارت از دانستن اختلافات هو است در هر ماه از منجیین پایی تخت دوات
 خوش مندانه و معمول داشت و مبلغی فقر خرج این علم نمود و او را لحابرایت عظیمه
 بالا پیشون و سایر دول و قرارات خریث روزی داده که خسیران حلالات باعث تطویل
 کلام و مناسب بسیاق این مقام نیست و کتابی عاجزه درین باب و سایر وقایع او
 اهالی روسته اند و دیگر طائفه یهود را که مسکن می‌مالت روستا بودند و بقرار
 قاعده هر مملکت بی عزت و مخدوذه السکن در باوامی ایشان را پیش کشیده تریت
 کرد و رقیه اداد که در هر ولایت که باشد چیزی بقیمت خانه نهند و هر کم در
 هر خانه سازد متعلق باها و اولاد اهای باند و کتابیں و مکتب خانه برای خود
 سازند و اطفال خود را بدرس که از اندیشه ایشان را الهانت و خواری نمی‌سازند
 از خود ایشان بر یهود تعیین نمود و رویه ایشان را الهانت و خواری نمی‌سازند
 فسر زنگ نکنند هر که از اولاد اهاد اهل نظام شود بیشبوه رویه بالغه افتخار شود
 هر چاکه خواهند روند و ایند و هر کس از یهود داخل ملت چیزی شود تا مدت
 پیست سال معاف باشد و چیزی بدویان ننهد بعد از پیست سال بقاعده رویه
 بالغه افتخار شود بنابر تابع این مقدمات در سال دو پیست فسی و سه هجری می‌سی
 هزار نفر از یهود می‌لست عیسی نقل و تحويل نمود و امور اهار احوال بصدر اعظم رویه
 کشیده با بجهله السکن در باوامی مانند که راین نانی بفکر شکستن عهد دیرینه باد و لست

ایران افتاد و دران او ان ارکلی خان روی برآه اختر نخادنهاقی در میان کرکن
 خان ولد آگهراو باسایر اولاد او روی داد و پسرش السکندر بیرون زا بد فلت عله
 ایران شناخته نوازش و احسان یافت وال سکندر بایا ولیع بادشاه روی داد
 نوازش کرکن خان برآمدیکی ازو زرای خود را که موسوم بسپانلو و در ایران
 مشهور باشد بود و اسد اری صاحب هرم و خبور و عضور و پیشست و پیش
 معروف و پیشلاحت و بی بروابی موصوف یاجعی از سالات و سواره قراق و چند
 هر آده توب بتفليس فرستاد و کرکن خان هم از سر بخردی از ملاحظه عوایض
 امور چشم بوشید و طوق اطاعت آن جاوت برگردان خادوش هشت مثل تفليس را
 بتصرف اولیا هدلت رفس داد و در حضت بدست خود اشی برآفرغت
 و خانه ای خود و جعی را بسوخت مقابن این حال کرکن را کرکت اجل در بود بعد
 از آنکه اینکو نه بدنام از کام خود حسابی بر نکرته از زیندار احتساب در کذشت
 وزو ماند افسانه و سرکذشت اش بخدر بسالار رفس بعد از وفات کرکن
 خان دمدم قال زن آن بدست کلار با چندین ازاولاد و اقوام ای باکمال اختلال حال
 ای پروار بخشکاه بادشاه رفس بفرستاده نکام فرستادن او بناراللار آراز جان
 اش بخدر نزد او رفته کفته بود که الحال باید بیدون امهال و اهمال روانه شوی و بنا
 بر تعلیل دمدم قال بناراللار پیش وقت معمم شد بود که دست او را کرفته منقار و آنه
 سازد اتفاقاً دمده قلل خبری که از راقمه کویند در زیر نمدداشته و در آن حال قمه را
 کشیده به بناراللار آرزده او را بقتل رسانیده بود و طهمور شهر زا پرس او
 از هکر جستان کریمته روی بیان زد که شاهنشاه مظلوم نوازا و ردند و خانمان
 چندین ساله والی زاد کان تفليس را از بین برانداخته و را کوچانده به پسر بوزع
 بر دند و از سلسه ایشان نشانی نهاندیانکه ارکلی خان و کرکن از جمله خوانین

خوانین از طرف ابد ر اماعت بشکری کانه در پای کام دولت چسوی عایه سابقون
 سابقون اولئک المقربون داشتند ساداش سبقت خدمت از آنها او لادا فادر
 کرجستان از هماند * افتادن قلعه کج به دست روسیه از خلافت ارامنه کج به *
 چون فرقه روسیه کرجستان بار اقامت کشودند و سمعت انجاو اعتصاب و هوای
 امکان دلکش ادلهای اطایفه را صد هزار به میں نخورد و لایات قرب و جوار
 بارهای معلق می شده بار و تله لشکر های برانگشتند و دران حد و دخون پکناهان
 بر خالص مذلت و هوان ریختند پس در ماه مبارک رمضان سنه هزار و دویست
 و هشتاده بست قلعه کج به رایت افراد خته جوادخان قاجار حاکم انجایین مقدمه را
 پدر بار خدمت و حرم افتدا ر عرضه داشت اگرچه مفعوح سیاه برسم ایلغا رازستان پادشاهی
 بامداد او مأمور و روشه شدند اما پسیب دوری راه هنوز سوای سعیدیات غلام
 کے برسیل چایاری خود را بقلعه رسانیدیکری وارد نکردید ما شنید راسمه
 خود وارد شده و قلعه را حصور کرد و حاکم و اهالی کج به را در دام شکنجه رنجی
 ساختند جوادخان در اول و هله یکد و بار از قایت بی پروای در خارج قلعه خود را
 بروانه وار پرسعله و شرارتهای اذرا فشان ایشان زده کوشش مردانه کرد بالاخره
 بسبی خلافت نصیب یک شمس الدینلو وار امنه کج به که میان بخانتش بستند
 قدر حومه قتال و بیان جلال از وی بحداکثره بجماعت روس پیوستند در صحیح
 خبر شوال بدلالت ارامنه از هر جانب پورش اورده مستحقین قلعه دارند و مدد
 منع و بدان کروه برآمدند و دست بالات طعن و ضرب کشادند و بربج که مستحقین
 از محافظت ان عاقل مانده بودند مسعود و قصای قلعه را از شرارتهای اثیبار
 بردو کردند پس علی التعجب بقلعه دیریختند و تا ساعت دست بقتل و غارت
 برآورده مخون بلخاکه برآمیختند و جوادخان را بایک پسر و کروهی انبوه شربت

شهادت چشائیدند و از طوفان پیغ خون بار موج خون با وج کرد و نرسانیدند
 بعد از سخنگویی قلعه و قتل شنیع بقیه السیف را از شریف و فسیح بروان را آمد و آن
 حصار را که بسلمانان امصار داشت از وجود اشاری خالی کردند و خود پر مراسد
 و معابر انجایی کردند بعد از موقع این مقدمه هجرت افراد شجاع را برگردان و نتوت
 افزودند و حکام قراباغ و ایروان رسولان روان کرد و ایشان را با طاعت خواند
 و طالب تعلیم قلاع و راهیب توضیح امکنه مسکنه ایان بقاع و رباعی کردند و حکام
 قراباغ و ایروان آگرچه ظاهر از طرق بندگی و هبودیت اعلم پسر شاهی بیان
 بودند اما در باطن بواسطه اهیال و همافرند را جرای خدمات سلطانی و تعلل و نکامل
 در تقدیم مهمات دیوانی اینکونه وسائل را بالطبع جویا می شدند و خلال این احوال
 شاهزاده پیغمبر مسکن شغل سخنگوی خراسان بود که کیفیت این اخبار را بعرض ایستاد کان
 پایه سرمه هریش نظر را هاکردن و صول این خبر بامر ده سخنگوی مشهد مقدس رضوی
 توأم بود و این نوش و نیش باهم پس بخوبی که نکارش را فتد را ای نواب نایب
 السلطنه باسیاه سکران بازد بیان شافت امراض قلعه ایروان را الحاضه فرمود که
 کذارش اقصده صقریب به عانت اقلام نکاشته بیان و کیفیت این بروجه اجال
عَلَيْنَا بِكُرْدَيْنَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَلِكُ الْمَلَكَاتِ إِنَّكَ مَوْلَى الْمَوْلَى
عَلَيْنَا بِكُرْدَيْنَ مَأْمُورُ شَدِّيْنَ مَهْدِيْنَ قَلْيَانَ
 ابلات ایروان و رسیدن ای سکر و بخدمت شلهزاده فریدون شه کوه
 نواب نایب السلطنه در چهاردهم شهر صفر بالسکر از دار السلطنه بپیزیست
 ایروان را شد چون نیم فر سخنگویی ایروان مضریب مراد قلت جلال کرد پدر کنار
 رو دخانه زنگی بی در نات خکم سنگری بنا کردند و در روز و در باقلعه کان
 اهنا بخت و از صدای نوب و تفتیخ ضایی کنید پیروزه زنگ را پرا و او چون
 همواره مکنون خمیر نواب نایب السلطنه محمودی بلاد و اسپش هباد بود رای

رای رزین و فضکر متینش اتفاق افود که رعایا و احشام ایروان را بسیار مراحم
 پیکران خسر وی استغالت و لطمینان داده باماکن اصلی ساکن و از تعریض سیام خضر
 بناء فارغ و امن سازد بنا معلو هنوز مناشر و احکام از دربار شاهزاده بحکام ثغور
 و باش ایان نزدیک و دور و لبایت مصائبی بینی بر رعایت صلاح دولتین علیین
 و استمرار مراسم بکلیک و وداد و اسناد کام قواعد اسلام و اتحاد و طلب ایل و احشام
 ولایت ایروان از ایشان اصدار یافت و مهدیقلی خان دولی عجاجار را باشش
 هزار سوار جوار بسته عارض مقرر رفر موبدند که اول نیت بعارف و احشام
 ملامت مرعی دارد و اهار بالطف و اشفاق سلطان افق آمده و ارساخته به مقام
 اصلی رساند و هر کار رفق و میدار اسود مند باید و در کوچ کردن امتناع نمایند
 با ایشان بدین مشهیر باید رعایمه کند و ایاث و ذکور ایشان را بسیار و دستگیر
 و اموال ایشان را بصر خارت و تاراج دهد بعد از وصول مهدیقلی خان بان سامان
 باش ایان اتحاد و بقدم صدق و اخلاص پیش آمده خدمات شایان بظهور رساندند
 و ایل کنکرلو و عجاجار را کرجانیه با اموال و دواب و اقامت بصرف مهدیقلی خان
 دادند وی ایشان را آنده هازم ایروان بود که ایشیخند ریایت هزار رسیده ایشان
 و پیج و شش هزار سوار و سی هزار دنیوبند و زخم شار در بحال بینات ایروان بمهدهی
 خان و لشکریان امداد چار شدند * شعر * سپاهی چیت چو امواج دریا هم گروهی
 بکثرت چو اعداد اختر چون لشکر خون اشام فوج خوج ما مو در بر آندن دواب
 و اقمام احشام بود مهدیقلی خان با هفت صد سوار کمد و خدمتش حاضر بودند سد
 پا جوچ بلاشدند ز و سه اهله چنگ نمودند و در برابر سپل هابل حاصل کردند میابانی
 اشکر ملوانی و دنبایل را بمقام ارد و فرای فرب و جوار رساندند و خود نیز
 مراجعت کرده باند و پیوست * امدن ایشیخند بامد د محمد خان ایروانی و عمارت

لوبالشکر خاقانی * ای شیخ در چند روز در محل بیانات ایروان توقف نمود و از آنجا
 بازدحام تمام و کثر تمالا کلام در او اخیر شهر دیع الاول روز یکشنبه هنگام
 صحر باری پرش رو شور با رکشای متاع نخوت و فرو رکردید و جمع از لشکر و س
 در چین و رو دیان حدود حصار کلپس اسرا اخالی نصور کرد و نزدیکی نامد و بودند
 قلی از پیاد کان ظفر پیا که انجا بودند در احالت تفنگها بر سرست خاموش استاندند
 و در حوالی دیوار حصار مقدنهای تفتی بر دل استان کشانند و چند نفر را مجروح
 و چندین را بیرون کردند تقریباً اولان لشکر نظر از این خبر را نواب نایب السلطنه
 رسانیدند در آن هنگام نزدیک بغریب اتفاق بر دل نواب نایب السلطنه علیقلی خان
 شاهسون را که مردمی دلپروا کاه و از فدویان در کامجهان بنایه بود مقرر قرار نمود که
 با جمعی از ابطال رجال در حوالی اوچ کلپس اسرا رکین کین بوده مراقب حال روز به
 باشند و آنکه رو را اطلاع صبح از آنکه چن غلغله و او او افتد و لوله و هوئا سوده
 نگذارند صبح روز دو شنبه پیاد موساره ارد وی کیهان پوی از جای برعخلستند
 بر قدم خود را با انواع سلاح از استدچون در چین روز دو سنگر از لشکر
 خالی شده عظمه ای میرفت که ساکنان قلعه ایروان غرضتی کردند تا کهان چشم زخی
 بینه و اضر وق رسانند نواب نایب السلطنه بلاحظه حزم و احتیاط اصف النصرة
 میرزا محمد شفیع وزیر قدیمی واحد خان مقدم حاکم تبریز عمران غم با جمعی از پیاده
 و موساره بمحاذنه سنگر مقرر و لشکر اسلام فوج فوج از مقام خرد در حرکت امدند
 و در ظل لوای غلات فرسای نواب نایب السلطنه مجتمع و از یعنی و پیار بعرصه کارزار
 شتابان شدند از خوش گوس حربی فادای نای و لوله بپرس خبرین و زلزله
 در اجرای زمین افتاد ای شیخ در سردار روس در حوالی اوچ کلپس از ملاعنه
 نقضت و در کشت شاهزاده ببعضی صفو و تسویه الوف خوب برد اخته نوهای نعمان

نیان مهابت پیادکان بیان صولت خود را بر شکل سه قلعه تقسیم کرد که هر قلعه
 دولست قدم از هم فاصله داشت و خود مانند شعله در میان توها ید و زخم شار
 نست جون دولتی کرد ربرا بیریکدیکر رسیدند و رسید را ول مصاف دست
 بعرا دهای توب بجهان اسوب برد مشروع باشد اختن کلولهای البرز شکاف کوئند
 از رعد و برق تفتکهای اذ رفشار شعله و شار بسقف ایمان رسید لشکر اسلام
 از مناشه این حالت بفرمان نایب السلطنه والخلاء فماز صفوی خود در حرکت
 امدند سواران طایعه شاهون و خواجه وند و مجد الملک از میان صفوی جلا شده
 بر سر قلعه ازان سه قلعه اثیار سند صرمیه و خاله توان اب رفتار بر آنکه میگند
 و سیاه روس از سه طرف کل رهای توب و تفتک مانند تکریث بر تارک و ترک ایشان
 ریختند سواران معز که همیاد رهای شعلهای اش تپر انند و بادم شهیه و خون
 بالاطرات خون از تارک اعدا با وجیه و سپه و الا اشانند پیادکان روس که ماند
 بلنات خشم الود خبر و قضای عصر که از برق و دود توب و تفتک ایشان روشن
 و تپر بود پای ثبات و قرار ایشان از جای رفته ازان قلعه بقلعه دیکر فرار و لکر
 نفر سعادت نثارت و تاراج خیمه و اسباب آن کرد و برآورده جمعی را سپه
 و دست کبر کردند ایشان خدر از فرع صوبت قتل و دستبره ابطال رجال به پیلو اقتاده
 هر لحظه بدست اشارتی میکرد پیادکان را بکش و حکوشش ترغیب میفود
 و چون خسرو نیم روز بخلوه توانه مغرب بمقابل شد و پرده ظلام در پیش دیده
 والا بصارحایل نیکر اسلام بفرمان نواب شاهزاده دست از جنگ کشیدند
 و از میدان نزاع و جلال برگشته در مکام خویش او میدند و در میان از طرفین
 جمعی کثیر مجروح و بیروح و از رو سپه و سواره فراق نیز جمعی امپر و دستکه کشت
 و سه روز متوالی از طرفین بجنگ و مقاتله مشغول بودند چون شاهد قتعه رخ نمود

هریک از سه بار دوی خود بیاینجه ونداران را آم کرست داشخند که از دغور
 غر و خود را سه قوشچان روزگار می باشند در مادی این سفر با جعی
 از دلیران که چستان پادشاه را خطداه بود و نعهد نموده که با همان سیا و لایت
 ایروان را سخیر نماید از مشاهده اینکونه دستبرد شکست خورد و از مرکه جنات
 پس نشست و بدنلان نامیدی پشت دست خوش خست دلیران لش سکر سلام
 فوج خود در مکامن کن عمر اصلی معاند که بن کرده ابواب کانش بور وی ایشان
کشادند** اطاعت محمد خان قاجار یه کلریسکی ایروان با مقامات اصف
 الخضره میرزا محمد شفیع و زیر* محمد خان قاجار یه کلریسکی ایروان که از کرت
 و خشت بدستباری خلا خسرا دت و فاخت این چنین الشی افر وخته بود چون
 بیان نکریست خود را احطب ان شرار د و زخمی باقیه ایشان نکشت نهادت بدنلان
 چون تکریب دن کرفت و از مستوی فقلت هشیار و از خواب نادانی بیدار کشته ره سیار
 منبع صدق و مقاؤ قدم بیای طرق عبودیت و فائد و از مقیان در کام مندمی
 قدم و زیر بی نظر بقلمع شد که اش و خشت و پادیه ای او بر لاله مواعظ و دل اسای
 اصف د و ران اطفای بزیر د و ذیل هفو و افسنگ بر دوی قبایع احوال و افعالش
 پوشیده شود بعد از مغور ایم را اطمینان کتمل بخدمت کیوان رفعت شتابد و فیض
 حضور د ریا بد حسب القنای او اصف الخضره میرزا محمد شفیع و زیر در قلمه بی
 پیوست د او را ابراهیم پیکران شاهنشام کامران و اشقا قبی پایان تواب نایب السلطنه
 امیدوار ساخته بار د و مراجعت غر مود و بعد از ورو د اصف الخضره بار د محمد
 خان پسر خود را ایشان کشی مایان بخدمت نایب السلطنه ارسال و نعهد بخدمات
و حافظ آنهاشد** پایان امید سیاه روی پرس قلمه ایروان و چیزی بقیت محابات
 ایشان به اهالی قلمه * نواب نایب السلطنه از محل سنگر کوچ غر موده بمنزل قرغ بلاغ

بِلَاغٍ تَرْزُلَ رَوْزَى چَنْدَرَانَ عَزِيزَهُ اسْتَعْمَاهُ مِنْ كَبِ اقْاتَ كَزِيرَانَ نَدَارِيَنْدَرَ
 از استیاع اتفاق امداد محمدخان اولیای دولت مسعود و اطلاع از گفت اطاعت او
 بخدمام استان سپهر بیناد در کار خود سامانی ندید منیر و مضطرب گردید و بنارا
 بجهله و تزویر گذاشت و صحبی علی الغفله از راه دره که ذاصله همان ایشان وارد وی
 نواب نایب السلطنه بود برآمد شاهزاده از مشاهده اینحالت بر باره همون همکل
 هامون نور دسوار گشت و از اتفاقات دران روز امرای لشکر عاقل ازاندیشه کار
 در خیام استراحت پفر لفعت نشته و اهالی اردود واب خود را در حواله پیرارها
 گردید بودند با استعمال تمام ازیاده و صواره اینچه دست رس بود جمع او رده در برابر
 در و رفصفار ای کرد و در کنار ارد و اغاز جنگ و شروع بانداختن توب و تفتک
 گردند بالآخر لشکر روس چیز و دستی گردید لشکر اسلام بخیال به موافق و ق خوش
 افتاده و بعلاء و مکروهی محتاف از طوایف قرقاق و شمس الدینلو که از محل تقلیص
 متفرق گردیده التجايد را نهاد نواب نایب السلطنه او رده بودند دران حال غریبی یافته
 دست بتاراج ارد وی معلمی برآوردند افراد لشکر و احاد عسکر متازل گشته باردو
 برگشته در فکر بارگردان به وافر وق افتادند و بطریق شرقی ایروان روان شدند
 نواب نایب السلطنه با پیزه چند تر ایمروح گرد و چون دست اضطراب کریان کبر
 جمعی از بدلان سیا شده بود ز جزو خنفه غیده نهاد سیاه روی از عقب بست
 شهر ایروان عازم و در مسجد رفع البیان ان مکان که حالی از اهالی بود ریختند
 و در هر طرف سکرها تریپ داده از خروش توب و تفتک فوغای رستخانه در جهان
 آنکه خند اهالی قلعه نیز بر سر برج و با مردم امداده جنگ نشستند و توپهای از در
 مهابت دهیان آنکه و بستند نواب نایب السلطنه در منزل مدرک ایروان فرود
 امده با استجمام اهل ارد و پرداخته و گفت اخبار را بد ریار باد شاهی عرضه

داشت و در فکر ندار لشکار و اندیشه کار زار و اسقفل داها ل قلعه راحت و اسایش
بر خود حرام فرمود* توجه را بست ایت شاهنشاهی بر سر ایران و محابیات
 لشکر اسلام با سیاه روپه * گفت این اخبار در چون سلطانیه بعزم علی‌گفان
 در کام سپهر مقدار رسید با همان لشکر کم در رکاب نصیر اثاث‌جاتر بود بعد از جنگ
 روپه اهل آن پیروزی غیر جام را در حرکت اورده و مقرب الحضرت اسماعیل پیغمبر
 و امیرخان برادر مقدمه با جمعی از دلیران خراسانی روان فرمود و در هر چند دروز
 از ارس چبور فرموده در سفر سخنی ایروان اردوانی نایب السلطنه را از فرقه دوم
 بیرون ماند ساخت کرد و پر زور فرمود بعد از دو روز تو قدر رانمکان نواب
 نایب السلطنه در خدمت خاقان جشیدشان داد طلب جنات روس قدارای
 فریدون غرجی از دلیران لشکر و شجاعان جنگ اور پر کرید و فئی باین و زیب
 نزین داد و نایب السلطنه در مقدمه روان ساخت و در هفظ انجناب را بست
 فتح ایت سلطان کامیابی بر ایمان افراحت و سیاه روپه را یکجا از سترهای
 خوش رانمکه انگر و مسجد رفع البیان را حصار خود کرده بالاجماع تحصی نموده
 دست بانداختن لفنت کشیدند القصبه پاده و سوار لشکر سلطانی دران روز
 هفته سوز کوششی پنهانیت کردند تاشام جناد در میانه قایم بود و خلقی فران
 از طرفین مقول و مجرّد و جمعی نیز بگمند اژدر بند غازیان ظفر مند کوفتار
 شد چون رایت خلام شب نمود ارشاد لشکر فرخند فال خاقان بیهمال از قتل دست
کشیده بعکرهای پون معاودت حکر دند* بیان روان ساختن فوجی از سیاه
 قلعه ایروان * چون مستحکمین برج و باره قلعه ایروان آکنی از اراده اند و د
 و بواسطه نسبت هم کیشی اطمینانی بقلعه داری ایشان نبود و محمد خان نیز از قلعه
 همین مطلب رایله شیر اعلیٰ هر ره داشته بود خادان دشمن گشتن فوجی از پاده

پاده رزم ساز کرمانی بمحاذلت بیچ و پلر مامور فرمودند و سپاه روس دو سنگرهای خوبش ناظر بودند که لشکر پروردزاده یک سنت قلعه در میان روذخانه ای از حسن چین و آغاز اعلی بحضرت سلطانی بنوازش و امرین و تجهیز هزار کردید و اهمال ظلم مظفطه نشاط و ولله ان سلطان پیر خبرین رسانیدند * شیخون او ردن سپاه روس بر سر اردوی حکر دن شه گوهر * نیم شبی که از ظاول سپاه مرثی بر روی او رنگ شیخه رنگ هقدیرین کیخته بود سپاه روس با چند هزار ده توب بصرم شیخون از اردوی خود در حرکت استند خاقان کیوان مقاوم در آشیب نیز فام حس خان بوزباشی خلام را با جمعی برسم فراولی محوالی سنگرهای روس نصیب فرموده بود حسن خان که در کاست و کارهای مشهور بود در آشیب از حرکت ایشان احکام و چون رفسمه محل نزول اردوی خلفر بناد را به لذت بودند در افزا خان با جمعی از غلامان و سواران سوران کیزاز هقب آنکه و مرائب و عزم ایشان را طالب بود چون صبح صادق پیدق نورانی بر پام چرخ دخانی بر لغراشت لشکر دفعه بیست اردو و دان شدند حسن خان از امکان سوار بر ایشان استبد در تاخت و از دیگر قیمت قصد وارد هدایت ایشان خاقان افری باب شان را آکام ساخت خسرو اسلام بناء خزر دم سعده را بر کوب امر فرمود را لمحات سپاه روس بر رئته که در کنار اردوی شیخون بود را مدت ساعتی بر روی همان لشته ارمیدند بعد از آن دست باند لختن کلولهای توب بر دندوبای ثبات و قرار در میدان کار زار افشار و ند خسرو این حکر دامبر طبع خیر سلطانی کوارام و از این طرف هم لشکر ظفر پرورد متعاجم که صد عات دلبرانه بر اهان سند ایباری از لشکر روس بجهلات مردانه سپاه نصره هم را بجهش و پیروی شد نهایی کرد و سرنا امید و مابوس از میدان تکل روی

بر تاقه بستگر ملک خود رفتند شکر اسلام هم در پی اخراج تاده بازوی جلادت
 در خصم افکنی کشیدند پس خدیو جم نکنی شکر جلادت این را ازباده و سوار
 باسته ملک آنکروه فرمان داد شکر فرامت از طرف سکرها ای اشان راحمه و انواع
 ماء کولات از اطاییقه بازداشتند و هر که را در ذهاب و ایاب یافتند از پیغام بر رفع
 سکذران بیند بر حسب فرمات حق ای اشان شباه و روزها از راحت و اسایش نفور
 و حاسوس خواب را از حريم دیده دود داشتند و هر ایام تیقطه و آکله برمواصده
 و معابر مهیا بجهت و قتل نشستند و راه امدوشد بر آنکروه بستند و در خلال
 این احوال جمعی کشراز کرجستان و ارباب معاملات و تجارت بلده تقلیس با فوجی
 از روس و نقود و اچناس بسیار کرایه روانه دیار خود بودند در حوالی سنگر
 بقرار لان شکر جنت او را کمر کرد و ایشان علیخان علیقی خان شاهمنون
 بود دچار کشته بنای جلال کذا شتند همراه تفکت از دفتر فرمهر بشت لاؤران
 سفت و پزه خطی بمجاهره پیغام اجل بکوش عاهدان گفت و چون چند تاز ملکی
 بر خالکه لاله لعیاد علیخان و علیقی خان ازین ویسار باد لاؤران خفر شعار هجوم
 او رده تمامت ایشان را کرفتار کنند اسار و اموال و دواب و نقود و اچناس ایشان را
 ظارت کردند و کرفتار آن را دست و کردن بجم کنند بسیه بد رکاه او ردن و عمره
 ارد و از فروع چهره پریچهر کان کرج و روسر رشک روضه مبنی شد و خسرو
 کامران جمع از عالیه میان نازل شهبان از میان ایشان برگزید و در سلط علامان
 خاص اختصاص داد و چون جمعی ازان طایقه در محل بیک اپر وان بمحکمه سخت
 رخت کشیده بودند و از کرجستان اذوقه بانجها و از انجها بار دوی ایشان نقل می شد
 حضرت اعلی پیر قلعی خان را بلوچی از دلیران دشمنش کاربری ایشان تیعن فرمودند
 پیر قلعی خان با جنود مسعود چون بلای تلاعه ای ایشان هایله و نازل و رو سیه ملاعی

پس از شنیدن روازی از کیفیت ماجرا خبار و از وی استفاده کردند از اسناد این خبر
 تکمیل کرده باید که اغای زیتابی نمود و سران سپاه را خسارا و آنها را اشان جمع
 نمایاد ائمۀ ایشان پارکوه حکمرانی شهود بسالات یکدیگر کردند اما اشان بخلاف دستور شهود
 برخورد نمایند و چند هر آدۀ توب مصحوب اشان گردیده با در دنی نبود سات و استفاده
 ساکنین بینک روانه نمود و اعلمی پسرت خاقانی علی فلنجان شاهون را نیز از طرف
 دیگر مامور فرموده طی قلعه خان از راه سواری بستایی نزد پیر قلعه خان در ناخت
 و اور از حرکت رویه اکام ساخت و قرارداد نمود کم پیر فلنجان هم از انطرف
 را بست افزای حرب و یکار کرد و القصه علی قلعه خان و پیر فلنجان از پیش و پس
 شناخته دو رویه ایمان بینک و ایروان در یافته و همه راشکار وارد ربع ایشان
 گرفتند و موضع ایشان را بازداشت کردند کوششی سلطنت جمعت ایشان را
 در یکدم از هم دیگر میگشیدند از این طایفه خبره سرچان بد رنگ و بعضی ایشان و برخی
 دست کشیدند ایشان را با اسلام منظر و منصور بار دوی کیهان پوی مراجعت کردند
 از سرهای سپاه و بزرگان روس در بر این مرا برده همابون بر مرهم تل ساختند
 بعد از لیکن غرب بجهان هزار کس از اشکرا و در دست شیراز حد و شکار قتيل
 و دست کشیدند و تلف کردند بود در اوایل شهر دیعث ایشان ارکنار قلعه ایروان کوچ کرده
 بقلیس روان شد و قراولان سپاه ظفر بناد رنگ او افتاده سرواخترمه بسیار کردند
 و در حقیقت نواب اعلمی پسرت شاهنشاهی زحمی کرد و بنی سفر کشیدند و افکار
 مایه و فنی بینکو که بسیار بردند مقدور واحدی از سلاطین سابق نبود عالمان
 روز کار دیدند و داشتند بتوانند بملوک آنها افزینه اخوانند و تحسینه اند و دو علم
 است که از قشونی نظام حتمی که از قدری کساید و کاری که از خاطر عرب ایجاد میشی
 نمیشود و در آن وقت مددخواهد بود که اشکرا بران و اهل اسلام چهی نظام بودند و در پیزده

ایشخند بی جمع سالهات و دل او را شجاع و با نظام و غیر تائید کرد و من را انتخاب
 کرد و خود نیز در رشادت بی مثیل و نظر بر قدر میان فرنگستان بی راز و رشد بیشتر
 و با جوهر ترکی نبود با وجود این حالات تائید کری نظام ایران فرسید و مامد بپار
 افاضه ارای اقتال شدند و خاقان بیند اقبال چهل روز بود که کمرباز نکرده بودند
 و پنهان بزرگی است راحت تهاده و بجز شکست و قلع و قمع و استعمال آن جا هست
 که بیش خاد خاطر فرموده بودند بجمع جزو همچو کار القات نیافر مودند و شیوه و روز
 از هشت خسرو آن هارام و فرار بر خود حرام فرموده بودند شلت بیست که حضرت
 احادیث در آن اصیلی چنین فتحی چنان تایان که مطر از متواتات و مایه افتخار
 جهان زلان هو شیار است از و راه برده غبیب منصه ظهور خواهد رسانید چنانکه
 نصب روز کار اسلام و اسلام میان کرد با بجهله محمد خان تاجار حاکم ایران
 و کل بعلی خان لکنکلو و سایر اهالی قلمه ایران کرد رشکنای عاصمه رو سبه کرفتار
 بودند بواسطه امضا هنرمندان ملوكه و اجرای سلطوان سقهر شاهانه از مصیق خاطره
 و شراره توب و خباره ایشان خلاصی یافتند و بر وعی باز بدر کام خاقان سرافراز
 او رده بحال استان معدالت نشان جبهه سای شدند و خدمات و جانفستانیهای
 ایشان متکلور نظر خسر و کامران و بشمول عوامل و فووض هوارف شهر پاری
 شرف اختصاص یافتند بر محمد خان از ملت زمین رکاب مستطاب بود از دربار
 کهنه مدار مرخص و حکومت ایران را کما کان محمد خان مفوض و نومان
 نخوان را با ایل لکنکلو کل بعلی خان عنایت فرمود و هر دو را رخصت انصاف
 از زانی داشتند و چون او قات سفر بیب و مصلح خریف منقضی شد بود و زمان
 خزان و برقه دین از رزان رسیده خاقان دوران بختکا سلطنت علی بر تافت
 و موکب جهان از از راه تبریز است دارالسلطنه طهران مثلث پیزد و چهاردهم

هر شهربی برج بمرکز خلافت پیوست* کیفیت وفات حاجی خلیل خان
 در بنیابی و امتداد مسیر منسق و تبعین محمد بنی خان بسفارت هندوستان و مراجعت
 او بدر کام خاقانی * و پیشتر نکاشته افلام یا انگردیه بود که حضرت اعلیٰ حاجی
 خلیل خان قزوینی را مصوب ایلچی انگلپس ملک بادر روانه هندوستان فرموده
 بود بعد از ورود حاجی خلیل خان به بنیابی لاردوبلزلی وزیران انگلپس
 از جمهه تعظیم و احترام اود و پست فرسالات هندی تبعین کرد که نزد او باشد
 اتفاقاً یک راز آن دو پست افسر تفنگی یموقع خارج از نظام اندخته مستوجب بیاست
 شد بعد از آن که بزرگ آتشان مقام بیاست برآمد کسان حاجی خلیل خان بعد از
 وشفاقت برآمدند چون بلغت یکدیگر اشنا بودند مقصود از میان رفته بقبل فعال
 و نزاع و جدل انجام بده حاجی خلیل خان برآمد تا به بنیابی که کارچیت تفنگی درینه
 اش کرفت و به حاجی خلیل خان خورد برحای خود مردش و کاری چنین از قضا
 و قدر بود که ایلچی با کمال صرف تواضع از عازم مقصود شود و در راه بدون جمهه
 و سبب تلف گردید لاردوبلزلی وزیران انگلپس مسیر منسقی بالپوز به مرور را
 از بنیاب بوشهر طلبی کرد از جمهه عذرخواهی بخدمت اهل حضرت خاقانی فرستادند
 و در سلطانی شرف حضور سلطانی دریافت مورده اتفاق شد محمد بنی خان که
 خواهرزاده حاجی خلیل خان بود ملکه بسفارت شد محمد بنی خان باندارک
 و مسلمان بسیار عازم مقصود کشته در روز و در بنیابی همه اهالی انجاز سیاه
 و رعایا و اهله و اهله فریب بدو پست هزار نفر باستقبال او پرداخته با هزار
 و احترام تمام داخل کردند و شرایط سفارت را ایشان شایسته بینا و ردم از کلدوسنی
 و محبت روزی او را بآشایی شکر بکلیف کردند و روز دیگر بتماشای تویخانه
 بود و به کلیف آذایشای چنانچه از دست رفت و پرانی اینکه نصرج این معنی نماید و معلوم

حکتند که کلوان توبچی کونه مهارت چوبی و ضراب را ای سوزانند خمیدنی خان
خافل از آینکه بالغ خلیل ضرر و خسارت می‌باشد قبول نمود پس خراپ برآمد و پایان
قلعه لکر آنداخته بود و فریب بد مهزار تو مان قیمت داشت تو پیمان کلوانها را نیم
کرم کرده تو پیمان اپر کردند و بغرب مزبور آنداختند تا یکجا انش کرفت سوخته گشت
و بدلیت پنج هزار ریالی بود و در حکم عزت و اعتبار دران دیار ماند و بکش
پیز بسازان درین کماله توقف کرده در چن مراجعت باشد از لباسار و سامان پیشمار
از اسباب و غیره معمولی او کرده بدر کام خاقان کش و کشایوس است * ذکر

ورد فرستاد کان ناصر الدین تو ر شاهزاده ترکستان بدار الخلاه ملهمان
و نیست او باین دولت ابدیان * ناصر الدین تو ر برا در حکم پیر جید ریس
شاهزاده ملقب به سکیجان و او پسر دانیال اتابق بن حکیم اتابق بدران او که
در خرس خانان چنگیزیه ایلیکی داشته بدلین جمهه با اتابق ملقب گشته اند
و تو بعد رفت ترکی بمعنی قاده و طرز زور و شاست و باستانیه چنگیزیان
سکونید و الحال درالله و اقواء اهل ما و راه النہر از استماع تو ر شاهزاده مقصود
است و چون این ناصر الدین و امیر جید را ز جانب مادر نیزه ابوالفیض خانند
و وی از احفاد چنگیز است لهذا تو ر معرفت و قند و باین وصف موصوف و اصل
ایشان با اوزبک خان نیزه جو جو خان است بعد از آنکه میر مصوم ملقب به بیت
جان و معرفت بولینعمت و مشهور بشاهزاده بعد از بدر حکمران ما و راه النہر
شده از نوع خرابی دبر و خراسان ظاهر ساخت و پیرامعلی خان فاجهار چندین
دفعه لشکر فرستاده و چند بار خود برس مر و امد بالآخره پیرامعلی خان مقیبل و شهر
مر و بدلست امده اهالی انجار ایالات کلیه اسپر کرده به بخارا بردند و بدلست انوع زخت
و مشقت سیزند و بند مر و زلک شهربازی ای خراب کردن و حاجی محمد

عهد بین خان که ارشد اولاد بیرامی خان بود بدر کاه خاقان شفافه مورد
 انواع عنایت کرد بید و نظر بفضل و کمال دتبه منادت در خدمت خاقان پیهمال
 بافت و در خلال این احوال پسکی جان بسفر اختر تحويل کرد بمر بعد رسپر کوش
 بجایی بدر ظلم سپر فر. انفرماد و نوبت امار لش در بلاد ما و راء التهر بلند او
 با قضاۓ غطرت بسفات دماء و شکست خاطرها چون بدر بدر که رمایل بود در اقای
 نفوس و خرابی خانها عاجل و باین سبب طباع اعیان بخارا از سیاستش متفر
 و میزازل و قابل به رهایا ختلال دولتش را از در کاه ایزد متعال سایل و بجهة انتظام
 امر خود ناصر الدین توره را از دارالملائکه و به بخارا الحصار و از رامحله و تزویر
 قتوں مواعظ و نصایح برپی اظهار و سخنها یی مفتران هنی مغز در کوش ناصر الدین
 بی اثر ران طین ذباب نمودازین روی کوش با اسماعع کلام شریعتهاد و فرستاده اشرا
 با خطابی سر شته پسرنیک عمال فیث رخصت مراجعت داد چاره کار خوش را توسل
 بدر کاه خاقانی دیده بصر بضه خراحت امیر بدر کاه فرستاده حسب المسؤول او فرمان
 قسان نظام جاری شد که ناصر الدین توره از انجا که طلب نصرت پیاری از خضرت ما
 نموده است و دیده با شاهراه التقلیث شاهانه حکم شوده تواب هبیون مادر امیر زله فرزند
 است و عمقیب پیاری از وصال شاهد دولت بمر مند و پولیخ بیان از مصدر
 جلال با قیمار تمیه باز وی اقبال محمد بایزد انفرمایی موالیت خراسان شرف
 صدو ر بذریفت که چون شاهزاده ترکستان از برادر خود بمر بعد روزه روکودان
 شده است و بدست نیاز حلقه کوب ابواب اصطلاح بی پایان انفر زند معاد تمند را
 در هر جلد رعایت جانب شاهزاده والا بثار لازم است و ساخت انتظام مهمام
 و حصول مردم در ذات هشت تختم شما دو در استخلاص مروق معافیت او را بیت
 مزمعت کشاید فرستاد کان او را بآنعامات منکائره و خلاع فاغر مرسی بلند فرموده

رخصت انصاری بدرنای داشت * بیان و قایع سال هزار و دو بیست و پیست هجری
 کے سال هشتاد چلوس است و حکیفہ طبقاًن محمد خان افغان * چون سلطان
 زدین افقر مهر منع زار جل را مطریح اشعة انوار ساخت پا پشا اعظم و جهان لغیر
 مکرم بصرخی و بصر و ذی تخت پهلوی ذبخت را از برای جشن نوروز در عرش شاهزاده
 سپه و خسرو دنیا زل و عمه نمود و از لب در لفشار و فتحت ز را فتحان در دست
 سلطنت جمع و زردا و امراء و عظام ای شکر و زحمای هر کشود را فتو اتش فرمود
 و صحن پیش کارا بار از وفور درهم و دینار طعمه بر شان شکوفه ز دنیاد پیزد چون
 جشن نوروز پهلوی را افتتاح کرد و اتفاقات سلطانی با ختن مهمات مملکت و ملت
 تافت در خلال این حال خبر این سال حدیث خان افغان در پایه سه راهی صحن رسید
 و حکیفہ این اجل آنکه محمد خان پسر اعظم خان افغان خلیجاییست و پیوسته این
 سلسه با اقتضای کفران نعمت در پدر و هر جای بوده اند بدل و شر اعظم خان در او اخوا
 دولت احمد شاه افغان بابلی بجهه مخلوق حکیمیان خلیجایی و بابلی واقع شد
 از قدهار روکردان و با قریح از طایفه خوارش بکریخان زندیوست و کریم خان
 ایشان را در زمان شیرکرمان مستکر داد این طایفه را در آن نواحی بخلاف روی گمود
 بینند بیچ نایق متعلاع عکمه مخدوند و در زندوق این علیه که دار الامان کرمان و اقطاع
 ای سامان پیشیب اقتصاد الد ولہ ابراهیم خان هم زاده مفترض و مرجوع امد محمد
 خان آکرچه خلیفه ناقی و خبات دلائر بوده مجاهله آنوقت مأضی در کام و مشمول موافع
 خان افغان مظلوم بشهاده احمد و شفیعی و لایت نرمائی شیرکمانی که ایشان بروی محابات نفت و مه
 بیداری و رویان خدیجه سراز مردان شهر باری بیلت و مقارت زان قطب و خلابی
 و ملکان و دلیل خدیجه شیری و بیلت پیوچی و بیکم دلایل ایشان پیاز و اصفهان و یزد
 و ایشان بیکم دلایل خدیجه شیری و بیلت پیوچی و بیکم دلایل ایشان پیاز و اصفهان و یزد

سه لاجرم تسبیح سیاه منعده بود و باین فسیله محمد خان قلعه بهم را باز از
 در صد و دانه از نراب و دنواب بر ابراهیم خان او لاحراست قلعه بهم را کم داشته اند همچنان
 خان هر بخواست کم جندی را که از صوفی خادان این دولت بگشت و نوی بود با جمعی
 بمحافظت انجار و آن نهود مانند این دو حضرت اهل بد کر مخالفت محمد خان با رساله ارض
 زبان کشیده از مستقر دولت نور و نوزخان قاجار عز الدین لوکد رکام اسماں جا و را
 حاجی بزرگ و میر بار است با فوجی از دلیران هرمه کار زار نمایم برگشان را
 بسان تھای اسماں سیک خان امد محمد خان چون او از هفتم نور و نوزخان
 شنید قاعده نرم اش بر خت کشید و سیام قلعه که بردارای خود شد میر پر عکمه اور را
 احاطه کرده رو زی پند در میانه محادیات هولناک رفت بالآخر از هر طرف هجوم
 اور ده قلعه را سنبه و جمعی کشیده هر چهار هفته نمایم بر دلیران شد که شد و محمد خان
 در میان مغلوب و نظم منکر بود اشت با چندین از افاضه راه کر بزیر داشت و نیم
 جانی با هزار نانوی بدر برد و خود را بست بلوجستان کشید و سایر همراهان او
 از افاضه و سیستانی در هر چهار که چار که شکر منبع صولت سلطان شد معرفت
 نهی بدر بقع کرد بند نور و نوزخان و لشکر فیروز نظفر و منصور بدر کام کیوان
 مایکام مراجحت کردند * مامود شدن نواب نایب السلطنه والخلافه بهم ایستاد
 اذ ریایان برای جنگ و قوس * در سال عقل خلائق کشورستان را بعد از مراجحت
 از سفر ایران منتظر نظر مهر ایران بود که نواب نایب السلطنه را در مستقر سلطنت
 و مقر خلافت حکم اش مدر سلا اینه بنفس پیش متوجه بحاله رهیم شدند
 در زمان نقل ایشان از سفر ایران شاهزاده بیرون نهشت و بالذی به عذر ایشان گفت ایشان
 ملا پرچم ره مهرو تالی خلیفه کشیده پشم از کیر کشیده الاماله در خدمت شد
 منصور عکر را در مقام پسر از مردم داشت ایشان تومنی که نیزه نهاده

هفتاد و یک ماه سفر بروان باید که بهمه اهمام این که تین بناء عبودیت بنیان
 مفوض شوی خدبوکش وستان بحضور اینکه نایب السلطنه را به قضاى هوس جوانی
 و هوای کامرانی ثنا طسر در سر است از کمال مرمت رخست دادند که در هنگام
 ضربت لواب جهانکشا ایام توافق شاهزاده دردار السلطنه طهران هر وقت که میل
 سفر داشته باشد حازم حدود دلوستان و در آنحدود شرق و شکار مشغول کرد
 نایب السلطنه به قضاى هشت بلند استد عالی فیحه هزیست موکب ظفر مائوس
 و استلهار داعطلبی سفر از ریاچان و مقامه باروس نمودند خاقان کش وستان بنا
 بر این قضاى خاطر نایب السلطنه ملقب انجاب را بدل داشته ایشان را بسفر
 از ریاچان مأمور و بعد از حرکت موکب نایب السلطنه و نزول اجلال در خارج
 قلعه دار السلطنه طهران خاقان مرمت ایشان باردوی غرزند دلنش رف خدوم
 ارزان داشتند و زدیک زواب نایب السلطنه با جو از امراء و خوانین که در رکاب
 انجاب مأمور سفر از ریاچان بودند رایت هزیست بصوب آنحداد افراسند پیرزا
 چسی ملقب پیرزا بزرگ و زبرکید رسال کذشته بظم امور دار السلطنه طهران
 مأمور و چون هلال از نور افتاب خسورد و ربود دین سفر بفرمان صاحب تاج
 و افسر ملتم رکاب شاهزاده والا اکبر شد با اینکه انجام این خدمت مهول برای
 روزی شاهزاده با هز و همکنون بود باز اهلی پرست خواهان و صاحبی خاطرها نهان
 و استلهار شاهزاده را مبتل و فرموده بهله نفرج و شکار بست از ریاچان
 در پیست فیضهار شهر صفر الظفر چمن سلطانیه را مضر بسرا دقات هز و شان
 ساخت و بعد از چند روز توافق سلطانیه رایت نصرت بایت بصوب از ریاچان
 بولقراخت و در چنین حرکت رایات جهانکشا از چمن سلطانیه مقرب بالحضره اسماعیل
 خان دامغانی که از خواص غلامان در کام جهان بنام و هزار پدر جلال دین موصوف و غفور

و نور کیاست مصروف بود با جعی از پیش تاز از مقام خلیفه و جانباز ن عرصه مردی
و هنر مامور کرد و فرمود که بنواب نایب السلطنه پیوند دستابع راهی ملک ارای قضا
اقضا کر دید و مقام حركت موکب جهانگشا زیر اب شاهزاده علی خان برادر ارجمند
نایب السلطنه کامران را در زنجان متوقف امر فرمود نواب نایب السلطنه والخلقه
در منزل مساجع از قرار دستور العمل خانه ای مهدی قلیخان فاجار را تعویچی از سام
نصرت نشان و آنہ ایروان و مقرر داشتند که آنکه محمد خان عادت ساخته را که ارتباط
با روپه و جعفر قلیخان است موقوف و اوقات را بخدمت واردت صرف
دارد بثقویت واستقلال او بردازد والا اور از ایات ولایت پیدا خلص معزول
سازد و خود بایالت انجام شغول و امور ولایت را مستلزم فرضیه طلب نماید اس محل
خان فاجار حاکم خوی نیز کند خوی متوقف داشت مامور به واقعه او شد

*یان بعضی از مانزه نواب نایب السلطنه العلیه که انجاناب را بتوقف بزداشی در دین
و دولت و مملکت فیلت میسر گشتند سایه لشنان طاق مقرنس و نظاره کیان
پیغمبر مقوس بدلین بینا فدل داندیدند و دالستند که بادشاه جهان و فرمان فرمای
کیان هشتر شعر هفت فرقه مقل عبر دستوح روح مطهر هفت پوش نفس مقدس جال
قدرتی زدان هم بعنی سایه اخض و نور مشخص خضرت بر ورد کار سلطان متعلى
شام فاجار لدام الله تعالیٰ ظلال اقباله و آثار افضلله علی مفارق الاتام الیوم القیام
شاهزاده ازاده خضرت عباس میرزا را که مدرس بیر کام کار بینا خدا پیش کرده بار بینا
بیقاد احاطه القوس باز و بینیات سلطنت که جاوید بعاد در همه جهان میگن جهانداران
معزز و مکرم فرمود و بعلاءه از پادشاه بجهتی از اخسر و جهانگشا سلطان مغفور
محمد شاه فاجار آثار افهانه در بذلت عهد می و صباح نشو و بینایین خطاب
سرپلند و ارجمند بود و درین وقت شاهزاده اعظم مملکت اذربایجان را کند و مملکت

صریحه چون جسم را حرارت تغیر پزی بجان و جان را فریزی عدل و دل را نور ایمان
 بیدن را چهار و چهار و شنایی بجهة بیناست برای نشیمن اقبالش بر حکم زید
 و موبک انجم شکوهش را در آن بوم و بر رخصت تو قعداد و دست تاییدش را
 درین بلاد کشا دعا غیان و با غیان از پیکانه و بومی هنان کشاده و فتح مرافت را
 پیاده شده و تاراج داده متساه را نظامی و نه رعیت را انتظامی و نه کار را قوامی
 و نه ملت را مان رحکی باید دامقاومی و نه قلعه و حصاری کند و هجوم تا بکاری بکار آید
 و نه از پیاده و سوار نامداری و کار کذاری کند و بیلان پیکار و هنگام کار زار
 در شمار ابد نظم امور رعیت و سپاهی از هم ریخته و شیرازه کتاب ملت و ملت
 از هم کسب نمایم طامع در جلب منافع هوای استان در تاراج مال زیر دستان
 اش پیلان هر سو افر و ختن بود و برای اندختن خزانین خانه ها سوخته خضرت
 نایب السلطنه کرد و محسن صورت و معنی ایت رخن است نازل شد و ملکراست
 در صورت احسان التقویم و سیر دولت ایمان نمکین بادست بازی امده ملکزاده ایت
 متناسب الا خاص اصحاب دولتی است بلند خطرت و فرشته سیانور چشم سلطنت
 است و در جسم شوکت قدریه های ریاضیش باز و شرم حضور و شبوه حلم
 و حیا و از پیلاتیت هم کروانیا به تا آگون که سن شریف ش از سی و چهار لفڑ و نت
 خاصی بعلمه بوده با وجود قدرت پیلان شاهی معرفت از مناهی و ملاهي نشیخ احمد کار
 ایست و بیش مکارم کرد اراده رجحتش بر خصوصیت دارد و حضور خدمت
 بندگان بجان تاریخ نیار دخیرت دینش سلیمان و ارنکین از اهله من حکمته
 و در هجوم حواته و تزول نواب از دفور توکل چهار آش چین و جبوس نیافته
 دستش در هطا ابر ما یه دارای بیت دلشد و رعیت بحر ز خار بزرگ منش و کوچات
 دل و د را بوان و بیلان بر دل و باند اکندا و قلت در خزو لتب نفس نهیں متوجه

شویه حرب و قتل و ملائم حلات و من کسر را پایت شده باز پرستان و رهابا
 در هایت عطوفت و رافت استوا کرد و فراز و جهاد سفر انجناب اندکی طول بکشد
 اون نهاد شویش و اصطبای بود صیر و کیهان سولا یستند و رات با امی پیوستند حقی
 محایز و یوزنان مایه چرخ رپسی خود را یازار برده بیفر و ختند و به بنت ملامتی
 ذات کامل الصفا اش در راه خلا یار مینمودند کلیل دولت بفر قصر قلن ساپش
 مزین و اپوان شوکت بفر قدیمش رشت کلائیل شبهه عالیش محمدی کمدیها
 لشکر خفر از رد و کنار ز راهات و با غلت مردم ترکی داشتند ادبی انسن امر دی
 خوش کندی نی چید و بی پرو اپی از بظالمی اسپی بسبی نیز ساند از بیم شمه
 احتسابش کسو از نشامش را بجهه یاب نگرد و دواز فهار دیلی د رکف نبارد ز دان
 و راه زنان سر بکریان کمنی کشیده اند و از خوف سپاست در کوشة بیغوله ها
 خزیده نویش در حوالی ارد و جمع از ابلات مقام داشتند ز ال ماده کلو غور را کم کرده
 خود از شخصی میاری در ارد و افتاده بود و کاوشن بی افسار سر بجادره های ارد و
 باز از خاده در بیان اند و میکردید و کمی را بار ای ان بود که او را را تنه از چشم
 مردم پوشیدیا او را کرفت شیش را برای خود داشت داشت تا هموزان تاوانی و ارت
 و کا و خود را کرفت یه نزل خود پیوست حکام و لایات با وجود اختیار معز و لند
 و از تهای ستم ملول هر خرجی که قابل پذیره تهی دیلیافت از سر کار قبول نموده ماند
 مستوفیان و کتابخانه ای حساب همیزی میله ند حکام آن که چن کمال اخذ تد است
 اما دنیان طبع از سر کار و حساب ایان کنداست حاکمی در ولایتی بجز از مقاطعه
 دیلی دیناری بنا و دکرفت و در جمع ولایت مسکاری خوی برمظاومی ضعیف
 جنایی سواند کرد هست ملوک ائمه رف و نق دین و ذوق ایشان و دست کسر
 باش درین انتظام های عملت در اولین بیانی عادله و عاریه بار وسی د لشکر

جزوی از هم که مردم افغانستان کار فراوجه اند بود خواین کی خسروی بیرون راهت
 با اینکه مایه فرمایند و اپی پیغمبر چند دلایل است از ربایجان در چنان شرایط قدر می تند
 برای نظام دولت جاوبده اتصال دهانی دهانی سی صرف و فساخت تبلیغ شتمند
 کرد و ن خرام بروز است که بمقاسی جنات رویه بسته سالهای فراوان چه
 در تاپستان و چه در نعمت آن با از دکاب و دست از همان نی کشیدند و ملاحت
 پیغمبر افت نی اسود نند در روزهای کرم و هواهای سرد مشغول بجنات و پیغمبر نند
 قد و شور رزم و گلش تسبیح مر حکرا خوش برآ لیکن پنداشته مضائقه از جان
 شیرین نیز مردند لذت گنی و حضرت خسروی را یک سو خادمه باسماه کران کاهی
 در اوان و گاه در گنجه و شیر وان در میان دود توب و دخانی تفت و گردناور دکام
 در هنر حرارت هزار که هو اکرم تراز قلب شناویسته کسانی بود پیغمبر دملاحته
 مصلحت اسلام امن اشیب ایمان خرام بصرای کرم موافق که نمی شایسته ساخت نیز
 است منحافی بساخت و در کمال سوسته رماکه از سوی دیماهی از این خود را
 چون سمند برآ زنده میگیرد نفر اهل در کار از دلیل که نمودار کرده زعیر بر است
 متوقف نمی بود و از کمال شهرت و حیثیت ملاحته حاصل و رهایت همچو عالم و فین
 این دلایل از مسکن فعاوای دیرین و معاویت تغییر ایمان ایمان نیکن خسرو
 چون نیکن قطع ضرر و مسر بیشیده بکان این دلایل را ایمان خواهی و مادر مرس پوش
 و پرسنار آنکه در کتف هایت و سایه برایت خود او و دخیل فرار پرده کیان حرم را
 از هر ران باز ربایجان نمیگزین فرمود که در سرافرای ایوان مسلمانان شیک و سهیم
 لشند آنکه یاده هموار ایشان که حرا خسرو جهاندار هر راه از هر ران و غایم
 و کوه ایان و مانند ران و خراسان بمراست این ایمان تیعنی مشد و لانه بجنات
 و بجهات آنکه دلیل تقدیم میگفت و خواین پادشاهی نباشی میگرفت لیکن چون در جنات بجهاد